

VECKOBLADET

Nr 28 webbform

101001

Röda Kapellet med kör

Missa inte Röda Kapellets och det förstärkta Oktoberkorets konsert med Brecht/Carlssons "Svendborgsvit" måndag 11 oktober, i samband med Lunds körfestival. Utförlig information nästa vecka.

Kulturtips

Filmfestival Latinamerika i fokus på Panora. [Läs mer](#)

Ayn

Teaterrepubliken välkomnar er till en värld utan parasiter!. Spelas på Teaterrepubliken 18 september - 30 oktober.

"Teaterrepublikens Ayn hör till det klyftigaste och roligaste jag sett på en teaterscen."

AFTONBLADET Fre 01 okt kl. 19:30 [Läs mer](#)

De måste dö

Urpreniär på Teaterhögskolan 17 september kl 19.30. Christina Ouzounidis en av Sveriges hetaste dramatiker just nu! Fre 01 okt kl. 19:30 [Läs mer](#)

Erik Hassle LIVE

på Babel 1 oktober kl 20. [Läs mer](#)

Rymden emellan - Teater Interakt

På Bredgatan 3 fre 1 okt kl 19. [Läs mer](#)

0,00017% -Champagne & Gravöl-

Teater Foratt ger två produktioner med valet som utgångspunkt separerade av Bastionens Valvakan. 0,00017% -Illusionsbygget- inför valet och kort därefter 0,00017% -Champagne & gravöl- Lör 2 okt kl. 19 [Läs mer](#)

Svansjön - Salong B

Direktsant från Kungliga Operan. På Biograf Spegeln lördag 2 oktober kl 15. [Läs mer](#)

The Magic of Charlie Caper
På Palladium lördag 2 okt kl 16 & 19.30, sön 3 okt kl.16.00 [Läs mer](#)

Wrestlingpalatset
Wrestlingpalatset är tillbaka! På Tangopalatset 2 okt kl 20. [Läs mer](#)

Yves Lambert & Le Bébert Orchestra (Canada)
När gammal musik blir som ny...,
3 okt kl 19 på Kong [Läs mer](#)

Vielfalt - Jacob Ahlbom
På Lunds Stadsteater måndag 4 okt kl 19 [Läs mer](#)

Matkaravan med Hanna och Linda
med Hanna Tunberg och Linda Dahl - smaka på våra nya matkulturer. guide turer runt
Möllevångstorget. Ons 6 okt kl. 16, Tor 7 okt kl. 16 [Läs mer](#)

Stockholm Lisboa - fado
På Lunds Stadsteater 6 oktober kl 19. [Läs mer](#)

Teaterimprovisation
Teaterimprovisation på Månteatern, Bredgatan 3 i Lund under hösten. Ons 06 okt kl. 19
[Läs mer](#)

TESTAMENT
det tyska teaterkollektivet **She She Pop** bjuder in sina egna fäder att delta på scenen och låter
teatern blir en plats för förhandling mellan generationerna, på Inkonst 6 oktober kl 19.
[Läs mer](#)

Wildbirds & Peacedrums with Voices
På Babel den 6 okt kl 19 [Läs mer](#)

Film & Samtal TUSEN OCH EN NATT (jävla sköna män)
Panora tors 7 okt kl 18.30. [Läs mer](#)

Hela kulturcentralens [program](#)

Fund raising event for flood victims in Pakistan

A group of Masters students in Public Health at Lund University are raising funds for the flood victims in Pakistan.

"Please take part and support our first fundraising event on October 6, 2010. Alexander Olin of Biocentrum Cinema in Limhamn has kindly provided us with the venue for a movie night. Tickets are for sale at 100 SEK. We are going to show an Indian movie, subtitled in English. All the proceeds go to Save the Children - Malmo Chapter.

There will be a presentation prior to the movie."
Biocentrum, Järnväggsgatan 18 Limhamn, 6/10 kl 19.

TT-notiser om Israel

Ännu ett ship to Gaza uppbringat.

Den israeliska flottan bordade på tisdagen ännu ett ship to Gaza, denna gång en katamaran med judiska aktivister. I lasten fanns medicin och andra förnödenheter. Israels regering fördömer aktionen som ”en provokation avsedd att nå publicitet”. Särskilt fördömer regeringen den officer i Israels armé som deltog.

Källa Haaretz.

Israel saboterar fredsförhandlingarna

Genom att demonstrativt återuppta byggandet av israeliska bosättningar på ockuperad palestinsk mark har den israeliska regeringen markerat sitt ointresse att fortsätta de för kort tid sedan inledda fredsförhandlingarna. USA, EU och ett flertal demokratiska regeringar ”beklagat” Israels vägran att stoppa utbyggnaden.

Nederlagens konsekvenser

Det har spekulerats mycket om vilka följder Socialdemokraternas stora tillbakagång i valet ska få. På sistone har även en motsvarande diskussion om Vänsterpartiet kommit upp.

I promille och riksdagsmandat var V-förlusten inte särskilt stor denna gång. Det allvarliga är förstås att det var den femte förlusten i rad om man inkluderar EU-valen. (Samma förhållande gäller för S.) Detta gör det naturligt att instämna i kraven från bland annat Jens Holm och Jonas Sjöstedt om en extra kongress.

Kongressen ska förstås ta ställning till hela frågan om partiets ledning. Om den prövas är det svårt att se hur Lars Ohly ska kunna sitta kvar. Vi är nog åtskilliga som tror att just Holm eller Sjöstedt vore bättre på den posten. Men långt innan en kongress kan äga rum, det vill säga till våren, bör partisekreteraren Anki Ahlsten och informationssekreteraren Jenny Lindahl Persson dra sina personliga konsekvenser – och få hjälp därmed om de inte klarar det på egen hand. Det är visserligen sant att den förra liksom Ohly är vald av kongressen men det bör inte hindra en snabb sorti. Det är inte utan skäl som partisekreteraren brukar vara det första offret vid svenska partiets valförluster. Skulle tro att Ibrahim Baylan (S) redan sitter löst.

Vänsterpartiet i Lund backade en smula liksom partiet i stort och har därmed ingen särskild position att agera utifrån i partidiskussionerna. Ändå får vi hoppas att partiföreningen bryter en lång diskussion och tar aktiv del i debatterna och besluten om partiets framtid. Utan en nationell valvind i ryggen är det svårt att stärka positionerna i Lund, det har vi fått ett nytt bevis för.

S och V gick tillbaka och har båda anledning till självprovning. Det tredje rödgröna partiet, Mp, ökade (och i Lund även det fjärde, Dv). Men även Mp:s valresultat bör ses med besvikelse. Dels för att man gick tillbaka från högre opinionssiffror i valrörelsens första del, men framför allt för att man inte bättre lyckades lyfta fram ödesfrågorna om klimatet och naturresurserna. Fast i det partiet väntar automatiskt ett ledarbyte tack vare stadgarna.

Oavsett allting annat må vi hoppas att de nya ledningarna i alla tre partierna håller fast vid och fördjupar sitt samarbete. Här har vi ett ansvar på det lokala planet.

Gunnar Sandin

Eftervalsdebatt

"Vi har gjort ett uruselt val" säger Mona Sahlin och tillsätter en krisgrupp. "Katastrofval" skriver Ursula Berge, socialdemokratisk debattör. "S gjorde sitt sämsta val på 96 år" betonas gång efter gång i medierna. En sosse drömmer sig tillbaka till den tiden S hade 40-45 % av rösterna, det är tydligt att han tycker det är Mona Sahlins fel.

Visst kan det vara så att Sahlin var ett sänke. Men det finns också objektiva faktorer till S' nergång. Den främsta orsaken är nog att S väljarbas har minskat över tiden. Vi kan också se en 40-årig linje där S har minskat. Alla S-ledare efter Tage Erlander har tappat i väljarstöd. Mona Sahlins första val följer alltså den linjen. Det finns en annan objektiv grej. Till skillnad från, exempelvis Palmetiden, finns nu åtta partier mot fem. Självklart har det betydelse. Jag menar att det mest relevanta med sossarnas val *inte* är att man gjort sitt sämsta val på 96 år.

Största parti

Det mest relevanta är, enligt min mening, att S fortfarande är största parti. Man kan också kommentera S valresultat så här: "Återigen är S största parti, återigen klarar S att ta över 30 % av rösterna". "S har återigen lyckats ta mer än 50 % av LO-medlemmarnas röster".

Just det sista är viktigt. I radion hörde jag en sosse som var upprörd över att S bara hade tagit drygt 50 % av dessa röster. Bara?? Vad finns det för förväntningar när man kräver att S skulle ta mer än en majoritet av LO-medlemmarnas röster? De flesta i LO har jobb, många gånger med goda löner. De flesta av dessa har alltså fått runt 1000 kronor mindre i skatt, per månad, under den gångna mandatperioden. Perioden har gett god löneutveckling, räntan är låg, tillväxten är just nu hög och löftena från Alliansen är ännu lägre skatt. Man må med förakt tala om plånboksfrågor, visst, men naturligtvis påverkar det att man har fått det mycket bättre under Alliansen fyra år. Jag tycker det är starkt av S att knipa mer än hälften av LO-rösterna.

V och MP

Visst är det rätt att S tillsätter en eftervalsgrupp, men det är ännu mer berättigat att V gör det. Jag tror inte att S kommer att öka sitt väljarstöd framöver, mitt tips är att man gjort sitt sista val med ett väljarstöd över 30 % och det är faktiskt inte dåligt. Det hänger alltså på de två andra partierna i vänsteralliansen. Tre val i rad har V minskat sitt väljarstöd. Partiledaren Lars Ohly har två förlustval och huvudorsaken till detta är tydlig. Det finns en obeveklig historia som talar om att V får färre röster dess mer kommunistanstucken man upplevs. V är ett i grunden bra parti, jag röstade själv på V och hummar med i stort sett varje gång en vänsterpartist uttalar sig. Men det är tydligt att V inte förmår fånga upp alla vänsterröster. Det finns en annan tendens över tiden. S har sjunkit med nästan 10 procentenheter de senaste två valen, V har samtidigt tappat nästan 3. V har inte förmått fånga upp detta tapp.

Lars Ohly

Med Lars Ohly som V-ledare i nästa val kan nog vänstern lämna Walkover. Jag menar, vi kommer åter att få denna tradiga debatt om kommunismen, om gratulationshälsningar till de forna diktaturerna i öst. Personer som mycket väl kan rösta på de rödgröna, gör det inte pga V. För att de rödgröna skall ha en chans i nästa val måste V välja en partiledare som garanterat inte har något kommunistiskt förflutet. En partiledare som på ett helt annat sätt upplevs som välkomnande istället för tvärtom. En ledare som bjuder in hela vänstern till samtal, likt ett sådant möte som Vägval vänster höll i Årsta för några år sedan. Men Ohly har ett stort förtroende i partiet och jag tror inte han avgår självmant!

Jag hoppas få återkomma i VB under rubriken: "Alliansens exempellöst skickliga taktik".
Sven-Hugo Mattsson, Demokratisk vänster

Valrörelsen

Jag, jag, jag. Mitt, mitt, mitt

Så karaktäriserade Nina Björk valrörelsen i en krönika i God morgon Sverige 26/9. Väljaren förväntades knappa in uppgifter om sina privata tillgångar, lön, skatt, bidrag och kapital i en räknedosa och komplettera med partiernas vallöften och ekonomiska politik för att slutligen räkna fram ett resultat som visade vilket partis politik som var ekonomiskt fördelaktigast.. Sedan var det bara att rösta på det partiet.. Politik reducerad till individuell girighet.

De verkliga politiska frågorna, de som handlar om jämlikhet, solidaritet, miljö och rättvisa, trängdes undan.

Vi,vi, vi. Vårt, vårt, vårt. Kunde inte Nina Björk lika gärna ha uttryckt sig så? Högerpartierna kräver sänkta skatter för de rika. Vänsterpartierna och LO högre löner. Svensk avtalsrörelse är korporativistisk och inriktad på att undvika konflikter. Stora grupper hamnar utanför. Lars Ahlin behandlar problemet redan i sin roman *Tåbb med manifestet* som utspelar sig på 1930-talet. Den handlar om de som står utanför: luffare, tattare, romer, de som Marx kallar trasproletariat. Idag är det invandrare och säsongarbetare. Har inte Sverige en lång tradition av exkluderande välfärd?

I den nyliberala tankevärlden är allas girighet den osynliga hand som styr allt till det bästa. Har inte sådana tankar kommit att genomsyra också mittenväljare och delar av vänstern?

Den osynliga handen visualiserades plötsligt i Villaägarnas skräckannons mot fastighetsskatten. Syftet var visserligen inte att förespråka nyliberal politik utan det motsatta: att skrämja väljarna för de rödgrönas skattepolitik. Men bilden av den rovgiriga skeletthanden som dyker upp ur graven är i själva verket en symbol för den uråldriga tanken om girighet som samhällsfundament.

Är inte Sverigedemokraternas politik en version av svensk välfärdschauvinism med nationalstat, rasism (jag minns när skallarna mättes på längden och tvären på mig själv och mina kamrater i Östregårdsskolan i Växjö), socialpolitik innanför exkluderande gränser och en överbyggnad av främlingsfientlighet och ”hembygdskultur”? Är det inte så att många som röstar på Sverigedemokraterna menar att de röstar på samma politik som de alltid röstat på?

Idag måste politiken i stat och kommun utgå från ett globalt ansvar för människors levnadsvillkor, miljö, hushållning med ändliga resurser, minimering av konflikter genom ekonomisk rättvisa och solidaritet med kommande generationer. Alternativet är oöverskådlig katastrof.

Intresset ljuger inte, sa Marx. En besk sanning. Men finns det inte ett intresse som är överordnat alla (nyliberala) särintressen?

Gunnar Stensson

Försvunna chanser

Tar man 552:an längs 117 mellan Vittsjö och Hässleholm kommer man att se ett tiotal industrilokaler. I bara en pågår någon sorts verklighet. Resten står där som ett manifest över chanser som inte längre finns. De står där för att påminna om ett Sverige där en kvarts miljon barn växer upp i fattigdom och var tredje vuxen är trångbodd.

Gustav Fridolin, Dagens Arena 30/9

Hantera Sverige, inte SD!

Krönika den 26/9 - 2010 av Stig Henriksson, Fagersta

Det är det kloka folkpartistiska kommunalrådet i Landskrona, Torkild Strandbergs, råd till regeringen. I Landskrona där Sverigedemokraterna (SD) tappade tre mandat. Vi kanske tolkar uppmaningen lite olika, men i grunden är det riktigt: vi som har eller verkar i majoritetsställning ute i landet har inte fått den positionen för att hantera SD utan för att hantera vår verklighet.

Det är lite märkligt att nu dagarna efter valet läsa om hur chockade både folk och politiker är över SD:s intåg i riksdag, landsting, regioner och kommuner. Hur då chockade? Med opinionsundersökningar enligt Dr Spocks modell var fjärde timme (eller var det fyra gånger per dygn?) och de flesta visade just detta.

Nå hur ska nu detta förstås? För risken är att det stannar vid att fördöma SD, väljarna, media, övriga politiska partier eller någon annan grupp så kan vi vända oss om och somna till igen.

Och förstår man inte kommer också eventuella försök till motåtgärder att bli, inte bara verkningslösa, utan även rent kontraproduktiva. Till exempel har nog få saker gynnat SD så mycket som den intensiva kamp Vänstern berömmar sig över att ha fört. Det vill säga när den förts på det principiellt felaktiga, men också taktiskt särdeles förfelade sättet, att störa möten eller rent av att misshandla bärare av misshagliga åsikter.

En annan utmaning, som en del med bister glädje ser fram emot, är att försöka krossa SD i debatterna i de olika parlamenten. Flertalet företrädare saknar helt partiledarens retoriska skicklighet och verkar helt utan kunskaper om hur kommuner och landstings styrs och detta med inkomster och utgifter. Stannar det vid detta så räcker det nog för att skapa frustration bland dem och deras väljare. Men då bäddar man bara för en besvikelse som nästa gång för dem - SD såväl som väljarna - ännu längre bort i terrängen.

Än mer garanterat kontraproduktivt är det som väljarna i allmänhet och SD:s i synnerhet ser som organiserad mobbning. Vägra vara i samma rum, vägra hälsa och stänga ute från rum ens parlamentariska styrka bör ge tillträde till etc. Det kan säkert kännas skönt att på så vis markera sin moraliska, politiska och numerära överlägsenhet. Men om ambitionen är att vinna tillbaka SD:s väljare behöver man nog inte tänka så många sekunder för att inte ge SD den gratischansen att bortförklara sina bristande resultat när nästa valdag gryr.

Jag vill börja i en annan ände än detta eviga ältande om att "ta debatter" och moralisera över både SD och människors väljarbeteende eller ironisera över enskildheter i SD:s förvisso egenartade program..

Låt oss börja i statistiken! Var har SD i allmänhet inte gått fram?

I en hel del kommuner där ett lokalt parti har etablerats har de potentiella SD-väljarna uppenbart inte sett något behov av just SD. Någon annan har kunnat artikulera både misstron mot de etablerade partierna, men också förhoppningen om nya tag, någon som i alla fall "rör om i grytan" vilket tycks vara ett favorituttryck i sammanhanget.

Vidare är det dåligt SD-stöd i kommuner som Danderyd, Österåker, Täby, Vallentuna och Stockholm där ändå moderaterna förlorar starkt. Antingen för att där bara bor fina människor och humanister. Eller för att där vare sig finns andra invandrare än de som städar kontoren och hemmen, inga större grupper av marginaliserade "fattiga, vita" och inte heller någon rädsla för vart samhällsutvecklingen är på väg. Tvärtom; med jobbskatteavdrag, RUT och lägre fastighetsskatt går ju allting åt rätt håll.

Fagersta har 50 % fler utlandsfödda än en genomsnittskommun. Vi har 50 % färre med högskoleutbildning än en genomsnittskommun. Vi har ingen större glädje av växlingen från fastighetsskatt till fastighetsavgift, använder säkert RUT i ganska blygsam omfattning och jobbskatteavdraget höjer inte levnadsstandarden för de många som ännu i finanskrisens spår är arbetslösa eller de som inte ser någon framtid vare det finanskris eller ej. Och saknar ett lokalt parti.

Men vi har faktiskt inget invandrarproblem. Vi har en extremt väl fungerande flyktingmottagning och boende för ensamkommande unga pojkar. Det fungerar bra även om ortsborna något förundrat konstaterar att gossarna har starka klagomål på att inte ha egen dator och uppkoppling till Internet. Men vi har också under året haft en stor spontaninvandring av somalier. 120 personer i samma del av staden märks i lilla Fagersta och i upptagningsområdets skola och oron börjar gro. Men myllan är inte invandringen eller de ringa problem den fört med sig så långt.

Trots detta. I Fagersta vinner SD två lokala mandat. De har ett, säger ett, namn på valsedeln, de har inget lokalt program, bedriver ingen lokal valrörelse och skriver inte ens en insändare (i alla fall under eget namn). I en kommun där folk väljer väldigt aktivt: förra valnatten hade man i varje val ett parti med en egen majoritet - men det var olika partier i alla tre valen. I en sådan kommun får de ändå 4,57 % av rösterna i kommunalvalet.

I andra kommuner ökar SD trots att de kanske inte ens besatt de mandat de fick förra gången, besatt dem men hoppat av eller suttit med hela perioden men inte gjort fler knop än att underteckna sedvanliga cirkulärmotioner om stopp för flyktingmottagning od. Men i en del kommuner har deras enda aktivitet varit att suga ut partistödet trots ingen som helst aktivitet på orten eller faktisk representation i kommunfullmäktige. Och ändå ökar de.

Det visar, menar jag, en tydlig sak som nog gäller väldigt stor del av SD:s väljare. De väljer inte SD pga deras politik - för t ex här i Fagersta har de ju ingen. **De väljer SD för att skicka ett budskap till "oss andra".**

Det är inte SD och deras politik som egentligen är problemet utan det är grupper som upplever sig marginaliserade i samhället och ointressanta för politiken. Och handen på hjärtat: vem har en politik för framför allt unga, lågutbildade män? Eller ens för sk fattigpensionärer? Eller för unga, ensamstående mödrar?

Och vänsterpolitikens uppgift är inte i första hand att "ta kamp" mot SD med vare sig parlamentarisk mobbing, fördömanden av dem och deras väljare eller ens alltför många fackeltåg. Och framförallt inte ytterligare gynna dem med de som sagt principiellt felaktiga och taktiskt vansinniga mötesstörande aktiviteterna etc. Utan att arbeta för att minska det sociala rum där SD gror. Inte mycket sades i valrörelsens auktionsliknande debatter som de lågutbildade unga männen kunde känna var en politik för dem. Lite sades det om den ökande fattigdomen bland ensamstående föräldrar. "Pensionärerna" gavs förvisso frikostiga löften vilket är fördelningspolitiskt lika träffsäkert som att lova halverad hyra till alla oavsett om de bor på Strandvägen i Stockholm eller Sjövägen i Fagersta. Eller bidrag till alla rödhåriga.

För att minska det sociala rummet för SD måste detta ändras på. Vi måste tillsammans skapa en politik som fångar upp både den fattigpensionärens likväl som den arbetslöse unge mannens eller den ensamstående föräldrarnas förhoppningar och farhågor, drömmar och mardrömmar.

Hantera Sverige, inte SD.

8 procent

Jag besökte Älghult mitt i det småländska glasriket ett par dagar efter valet. I Smålandsposten läser jag att 8 procent av invånarna röstar på Sverigedemokraterna.

Älghults centrum. Det hundraåriga vita hotellet förfaller. En libanes försökte återuppliva det förra sommaren, men brandmyndigheten underkände byggnaden.

I den forna restaurangen kan man se en plastimitation av Tutanchamons mumiefodral i naturlig storlek, en del av den egyptiska inredning som väckte allas häpnad.

Här låg tidigare Smålandsbanken och AB J G Karlbergs stora lanthandel. Fiskaffär, charkuteri, mjölkbutik, bok- och pappershandel, järnvägsstation. Det fanns också en kiosk där jag inte bara kunde köpa DN utan också BLM och All världens berättare. Nu finns en mindre Coop-butik (jag köper Idealmakaroner och Aftonbladet), Sunes Cykel och Sport och Anettes blommor.

Solen skiner. Vid bordet utanför Coop sitter fyra palestinska män. De pratar, skrattar, röker och ser ut att trivas.

Under årtionden har flyktingar passerat Älghult i väntan på uppehållstillstånd, men aldrig stannat längre än några månader. Kontakten med Älghultsborna blir sporadisk, också på grund av språksvårigheter. De är inhysta i den byggnad som på 50-talet var kommunalhus.

Älghult var centralort i en av Sveriges största kommuner. Nu är den infogad i storkommunen Uppvidinge. Yngre älghultsbor jobbar och handlar i Växjö, Oskarshamn, Kalmar och Nybro. Inflytandet i lokalpolitiken är svagt, men när skolan skulle läggas ner tog man initiativ till en friskola för de få barnen.

Flertalet kunder i Coop denna morgon är pensionärer som jag känner, före detta arbetare på Älghults glasbruk (som en gång försåg amerikabåtarna med glas) eller på sågverket. Andra är gamla bönder från gårdarna i de små byarna. Hagar och åkrar växer igen. Ekonomibygnaderna förfaller.

En gång styrdes kommunen av socialdemokraterna med stöd av bondeförbundare och kommunistiska arbetare i glasbruken (det fanns ett tjog i kommunen, flera ganska stora (Alsterfors, Rydefors, Björkå); nu rasar byggnaderna och fönsterrutorna är sönderslagna i de tomma bostäderna). På 1 maj och Folknykterhetens dag tågade bruksorkestern i tåten för demonstrationer

8 procent Sverigedemokrater i Älghult. Knappast mina gamla bekanta, men kanske deras barnbarn. När jag går ut ur Coop skiner fortfarande solen och de fyra palestinierna pratar och skrattar. Ingen tar notis om dem.

Gunnar Stensson

Tågluffa med August

Detta är Skåne, Sveriges havsomflutna Peloponnesus, kanske det Skandinaviska Hellas där kulturen först slog sig ner och utvecklades hastigast under de mest gynnsamma förhållanden. Men det är inte hela Skåne, ty sätter man sig på järnvägståget i Lund och reser norrut, skall man inom en timme märka huru landskapet förändras. Redan mellan Stehag och Hör har den bördiga slätten upphört; boken krymper och bildar inte längre någon skog utan är blandad med ek och björk; och efter Hörs station uppträder mager tallskog på sandås och i ljunghackar; madängar växla med hårdvallar; vid Tjörnarps stannar man ännu några minuter i en härlig boklund, åker strax därpå in mellan rullstensåsar och sterila sandbackar, där björken nu står gul mellan gröna enbuskar och bruna alar; rusar igenom ett uppländskt bondlandskap

med rågåkrar, björkhagar och gärdesgårdar, tror sig se en skymt av Norrland när en ödemo med pors och odon på ett par minuter lista sig förbi kupéfönstret. När tåget slutligen stannar i Hesseholm känner man sig hemma i Uppsverige, kanske ännu längre norrut, där man sitter i ett landskap begränsat av tall och granåsar, med ljung på sanden mellan dåliga björkar.
August Strindberg, Kalendern Svea, 1896

Efter ett val

Kan det mesta bli lite upp och ner!

VB tackar bloggen [På slak lina](#) för lånet